

**CRONICA ANILOR 1956—1966
PRIVIND ÎNFIINȚAREA
ȘI ORGANIZAREA
MUZEULUI TEHNICII POPULARE**

O. Mărginean

Primul pas concret în viața Muzeului tehnicii populare din Dumbrava Sibiului s-a făcut în anul 1956, odată cu dezbaterile organizării lui, atât pe plan local, cât și cu forul tutelar care a îndrumat îndeaproape munca de pregătire și crearea condițiilor științifice și tehnice preliminare. Astfel în cadrul planului de sistematizare a orașului, în Dumbrava Sibiului s-a preconizat organizarea unui complex muzeistic în aer liber, care să cuprindă și un muzeu etnografic. Această instituție răspunde unei necesități de mare actualitate sub aspect științific și cultural-artistic.

O primă consultare cu privire la această problemă a avut loc în anul 1956, când, împreună cu specialiștii de la Muzeul Satuului, s-au conturat liniile principale de care să se țină seamă în organizarea acestui nou muzeu.

Cercetările întreprinse în anii 1957—1960, în colaborare cu specialiști de la alte muzee și cercetători ai Academiei Republicii Socialiste România, în sudul Transilvaniei, Banat, Oltenia și Muntenia subcarpatică, au scos la iveală valoroase materiale care au constituit noi și puternice argumente în favoarea organizării cât mai neîntârziată a acestui muzeu.

Odată cu atribuirea de către Sfatul Popular al orașului Sibiu și darea în folosință muzeului a terenului din Dumbrava Sibiului (conform Deciziei nr. 693 din 11 X 1960) s-a deschis posibilitatea pregătirilor practice,

**CHRONIK DER JAHRE 1956—1966.
GRÜNDUNG UND EINRICHTUNG
DES MUSEUMS DER
BAUERLICHEN TECHNIK**

O. Mărginean

Der erste Schritt zur Gründung des Museums der bäuerlichen Technik im Hermannstädter Jungen Wald (Dumbrava Sibiului) wurde im Jahre 1956 getan, als seine Errichtung mit den örtlichen Organen wie auch bei der vorgesetzten Behörde erörtert wurde, die die Vorarbeiten leitete und sich dafür einsetzte, daß entsprechende wissenschaftliche und technische Voraussetzungen geschaffen würden. So wurde in den Systematisierungsplan der Stadt die Gründung eines komplexen Freilichtmuseums aufgenommen, das auch die Volkskunde erfassen sollte. Diese Einrichtung entsprach einer dringenden Notwendigkeit in wissenschaftlichem und kulturell-künstlerischem Sinne.

In einer ersten Besprechung im Jahre 1956, an der auch Fachleute des Dorfmuseums teilnahmen, wurden die Richtlinien festgelegt, an die man sich bei der Einrichtung dieses neuen Museums halten sollte.

Forschungen, die zusammen mit Fachleuten anderer Museen und mit Forschern der Rumänischen Akademie in Südsiebenbürgen (Transilvania), im Banat, im vorkarpatischen Oltenien (Oltenia) und Muntenien (Muntenia) in den Jahren 1957—1960 unternommen wurden, förderten ein wertvolles Material zutage, das neue und triftige Gründe im Sinne einer unverzüglichen Einrichtung dieses Museums lieferte.

Als der Volksrat Hermannstadt (Sibiu) das Gelände im Jungen Wald dem Museum zur Benutzung übergeben hatte (Beschluß Nr. 693 vom 11. Oktober 1960), war es möglich, praktische Vorarbeiten in Angriff zu nehmen und zuerst mit der topographischen Aufnahme des Geländes zu beginnen.

Die Frage des Freilichtmuseums trat im Jahre 1961 in einen neuen Abschnitt, als das wissenschaftliche Kollektiv der Abtei-

care au început cu primele lucrări de relevare topografică a terenului.

Problema organizării muzeului în aer liber a intrat într-o fază nouă în anul 1961, când colectivul științific al Secției de etnografie și artă populară de la Muzeul Brukenthal a elaborat și înaintat forului central un proiect de plan tematic de organizare și dezvoltare, pe etape, a muzeului, axându-se pe ideea reprezentării principalelor elemente de cultură populară din zonele legate de ambii versanți al Carpaților.

Pentru o analiză temeinică a tuturor aspectelor pe care le comportă problema organizării unui astfel de muzeu, în zilele de 26—28 decembrie 1961 a avut loc la Sibiu o ședință de lucru, cu caracter de consultație-consfătuire, la care au participat reprezentanți ai fostului Minister al Învățământului și Culturii precum și o serie de specialiști din domeniul etnografiei, din partea Academiei Republicii Socialiste România și ai principalelor muzee din țară. Referatele prezentate și dezbaterile care s-au desfășurat în legătură cu planul tematic a dus la concluzia unanimă asupra oportunității și urgenței organizării muzeului proiectat, stabilindu-se cu această ocazie, în linii mari, și profilul tematic ca muzeu al tehnicii populare.

În anul 1961 se înscrie începerea lucrărilor de amenajare la teren a două cabane aduse prin transfer de la Păltiniș (conform Deciziei Sfatului Popular al orașului Sibiu nr. 54 740/1961 și aprobării M.I.C. cu adresa nr. 86 900/1961) în scopul utilizării lor ca sediu administrativ și sală de expoziție. În același timp s-a studiat problema amenajării atelierului-stație pentru tratarea pieselor lemnoase cât și a unor depozite pentru materiale.

Ca urmare a dezbaterilor din consfătuirea de la sfârșitul anului 1961, Ministerul Învățământului și Culturii a aprobat în cursul anului 1962 profilul tematic al noului muzeu și s-au dat indicații de începerea lucrărilor (prin adresele nr. 49 055 din 13 IV și 6871 din 21 VIII 1962). S-a precizat astfel că noul muzeu va reprezenta meșteșugurile și instalațiile tehnice populare de pe întreg teritoriul țării, grupate pe genuri, tipologic și

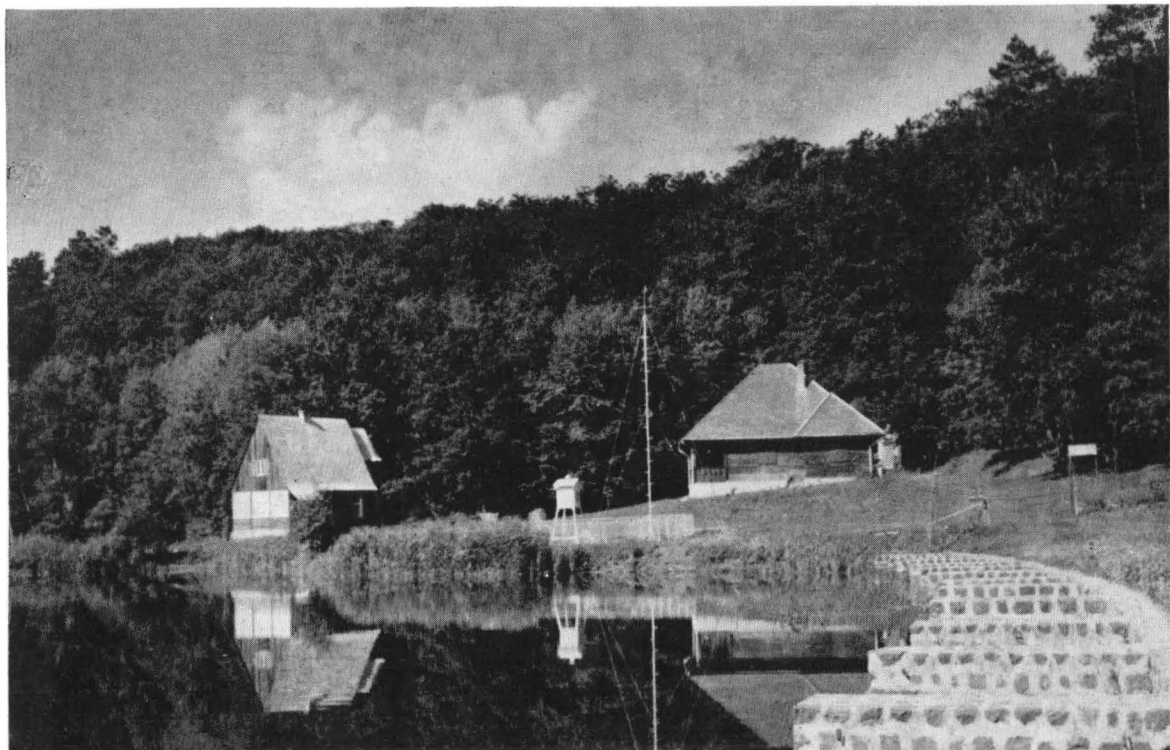
lung für Volkskunde und Volkskunst des Brukenthalmuseums den Entwurf einer Thematik für die Einrichtung einer Entwicklung des Museums in Etappen bei der Zentralstelle einreichte; er war von dem Gedanken getragen, die Hauptelemente der Volkskultur aus den Zonen zu beiden Seiten des Karpatenbogens zu veranschaulichen.

Um alle Fragen, die die Errichtung eines Freilichtmuseums aufwirft, gründlich zu erörtern, fand vom 26.—28. Dezember 1961 eine Arbeitssitzung in Hermannstadt statt, an der Vertreter des ehemaligen Ministeriums für Unterricht und Kultur teilnahmen und mehrere Fachleute auf dem Gebiet der Ethnographie, Vertreter der Rumänischen Akademie und der größten Museen des Landes. Der vorgelegte Bericht und die Diskussionen führten zum einstimmigen Beschluß, daß die Gründung dieses Museums dringlich und notwendig sei. Bei dieser Gelegenheit wurde auch das thematische Profil dieser Einheit in großen Linien als ein Museum der bäuerlichen Technik festgelegt.

Im Jahre 1961 wurden dem Museum zwei Hütten auf der Hohen Rinne (Păltiniș) zugeteilt (Beschluß des Volksrates der Stadt Hermannstadt Nr. 54 740/1961 und genehmigt vom Ministerium für Unterricht und Kultur mit Zuschrift Nr. 86 900/1961) und in das Museumsgelände übertragen, um als Verwaltungs- und Ausstellungsräume verwendet zu werden. Zugleich wurde die Einrichtung einer Werkstätte für die Konservierung von Holz und der Bau von Magazinräumen erwogen.

Die Beratungen vom Ende des Jahres 1961 führten dazu, daß das Ministerium für Unterricht und Kultur das Profil der Thematik des neuen Museums im Jahre 1962 genehmigte und Weisungen für den Beginn der Arbeiten gab (Zuschrift Nr. 49 055 vom 13. IV. und 6871 vom 21. VIII. 1962). Es wurde bestimmt, daß das neue Museum die Handwerke und bäuerlichen Anlagen aus dem ganzen Land nach Gattungen typologisch und chronologisch zur Schau stelle und damit zu einem spezialisierten Freilichtmuseum werde.

Auf Grund der genehmigten Thematik begannen im Jahre 1962 zahlreiche vorbereitende Arbeiten, wobei das Hauptgewicht auf die Forschungen zur Entdeckung von typischen Einheiten gelegt wurde und gleichzeitig die notwendigen materiellen und technischen Vorbedingungen zur Aufstellung von Exponaten auf dem Gelände des Museums geschaffen. Verschiedene Arbeitskollektive,

Sediul Muzeului tehnicii populare din Dumbrava Sibiuului.

Der Sitz des Museums der bäuerlichen Technik.

cronologic, devenind deci o unitate muzeală în aer liber specializată.

Pe baza profilului tematic aprobat, începând cu anul 1962 s-au desfășurat numeroase lucrări de pregătire și organizare a muzeului, punându-se accentul asupra cercetărilor pentru identificarea unităților cât și asupra pregătirii condițiilor materiale și tehnice strict necesare în vederea amplasării exponatelor pe terenul din Dumbrava Sibiuului. În colective la care au luat parte și specialiști de la alte muzee (Muzeul Satului, Muzeul Etnografic al Transilvaniei, Muzeul Etnografic al Moldovei, Casa regională a creației din regiunea Crișana) și cercetători ai Academiei Republicii Socialiste România, s-au întreprins cercetări în regiunea Brașov, Oltenia subcarpatică, Hunedoara, Banat, Crișana, Cluj, Maramureș, obținându-se rezultate edificatoare cu privire la problema meșteșugurilor și instalațiilor tehnice în general, cu înregistrarea rețelei și a diversității tipologice a unor instalații și unelte.

an denen auch Fachleute anderer Museen beteiligt waren (des Dorfmuseums, des Volkskundemuseums Siebenbürgens, des Volkskundemuseums der Moldau [Moldova], des Hauses für künstlerisches Schaffen in der Region Crișana), und Forscher der Rumänischen Akademie durchforschten die Region Brașov, das vorkarpatische Oltenien, die Regionen Hunedoara, Banat, Crișana, Cluj, und Maramureș. Diese Forschungen trugen wesentlich zur Klärung verschiedener Fragen der Handwerke und technischen Anlagen bei, insbesondere was die Häufigkeit und typologische Verschiedenheit einiger Anlagen und Geräte anlangt.

Zu den ersten Einheiten, die in den Jahren 1961—62 ausgewählt und erworben wurden, gehören die Wachstreberpresse aus Sebeșul de Jos, Region Brașov, und die Ölpresen aus Sălătrucel, Boișoara und Mlăceni, Rayon Râmnicu Vlcea. Hinzu kommen noch eine Reihe von Einheiten, für die die erforderliche wissenschaftliche und technische Dokumentation angefertigt wurde (genaue Beschreibung, Pläne, Vermessungsskizzen, Kostenvoranschläge usw.) und die dann in den

Printre primele unități identificate și achiziționate în anii 1961—1962, figurează atelierul de boștinar de la Sebeșul de Jos, raionul Sibiu și teascurile de ulei din Sălătrucel, Boișoara și Mlăceni, raionul R. Vâlcea. Lor li se pot adăuga o serie de unități identificate, pentru care s-a întocmit documentația științifică și tehnică necesară (fișă descriptivă, planuri, relevee, devize etc.), fiind achiziționate în anii următori (de exemplu moara plutitoare din Lucăcești, regiunea Maramureș, piua de ulei și haine din Tâlmăcel, regiunea Brașov etc.).

În munca de documentare și identificare o posibilitate de orientare a oferit lucrarea ce s-a făcut cu sprijinul Comitetului de Stat al Apelor, pentru evidența tuturor instalațiilor acționate cu apă de pe teritoriul țării noastre. Cele peste 5500 de fișe și sute de tabele statistice întocmite arată răspândirea și frecvența instalațiilor existente cu 10 ani în urmă. Un chestionar numit „fișă semnal“, tipărit și aplicat începând cu anul 1962, constituie, de asemenea, un auxiliar de preț în munca de identificare a unităților, cu ajutorul diferiților colaboratori.

Concomitent cu lucrările de documentare și identificare a unităților, s-au desfășurat unele lucrări pregătitoare pentru aducerea acestora pe terenul din Dumbrava Sibiului, folosindu-se într-o largă măsură munca patriotică la unele lucrări (de exemplu amenajări de alei, săparea șanțurilor și instalarea unor depozite și ateliere necesare pentru tratarea pieselor), în special de către tineretul din Sibiu.

În anul 1963 se înregistrează aprobarea de transfer a terenului de către Sfatul Popular al regiunii Brașov (cu Decizia nr. 1142/30 VIII) și avizarea favorabilă primită din partea Prezidiului Academiei Republicii Socialiste România pentru propunerile de tematică și organizare a muzeului (adresa nr. 10 223/553/6 V 1963).

În zilele de 8—10 noiembrie 1963 s-a ținut ședința comisiei consultative pentru avizarea acestor lucrări, cu participarea delegaților de la C.S.C.A., Academia Republicii Socialiste România, Muzeul Satului, Muzeul de Artă Populară al Republicii Socialiste România, Comitetul Orășenesc pentru Cultură și

folgenden Jahren erworben wurden (z. B. die Schiffsmühle aus Lucăcești, Region Maramureș, die Ölpresse und die Walkmühle aus Tâlmăcel, Region Brașov usw.)

Wertvolle Hinweise für die Auswahl der Einheiten und das Sammeln des nötigen Unterlagenmaterials gab die gemeinsam mit dem Staatskomitee der Gewässer aufgestellte Evidenz aller Anlagen mit Wasserantrieb. Über 5500 Karteikarten und Hunderte von statistischen Tabellen geben genauen Aufschluß über Verbreitung und Häufigkeit der vorhandenen technischen Anlagen der letzten zehn Jahre. Ein gedruckter Fragebogen, „Meldekarte“ genannt, der seit 1962 verwendet wird, ist ebenfalls ein wertvolles Hilfsmittel bei der Auffindung von Einheiten.

Gleichzeitig wurden auch vorbereitende Arbeiten durchgeführt, um die ausgewählten Einheiten in das Museum im Jungen Wald zu überführen. Einige Arbeiten, wie z. B. die Herrichtung von Wegen, Ausführung von Gräben, Einrichtung von Magazinräumen und Konservierungswerkstätten wurden in freiwilliger Arbeit ausgeführt, wobei vor allem die Hermannstädter Jugend mithalf.

Im Jahre 1963 wird die Übertragung des Geländes in den Besitz des Museums vom Volksrat der Region Brașov gebilligt (Beschluß Nr. 1142/30. VIII.), gleichzeitig wird die Thematik und die Einrichtung des Museums vom Präsidium der Rumänischen Akademie genehmigt (Zuschrift Nr. 10 223/553 vom 6. V. 1963). Vom 8.—10. November 1963 hält der beratende Ausschuß zur Genehmigung dieser Arbeiten eine Sitzung ab, an der Vertreter des Staatlichen Komitees für Kultur und Kunst (C.S.C.A.), der Rumänischen Akademie, des Dorf museums, des Volkskunstmuseums der Sozialistischen Republik Rumänien, das Stadtkomitee für Kultur und Kunst, die Abteilung für Architektur und Systematisierung der Stadt Hermannstadt und die Direktion der Wasserläufe Alt-Schil (Olt-Jiu) teilnehmen. Man beschäftigte sich mit einer Reihe von Fragen, die man theoretisch prüfte und davon praktische Schlüsse zog, die man bei der laufenden Einrichtung des Museums durchführen konnte. Auf Grund eines detaillierten Studiums des Geländes und durch Erörterungen in der Sitzung konnten der thematische Rundgang und die Gliederung der Sektoren vorbereitet werden, nachdem man den Aufbauplan des

Prima unitate reconstruită în Dumbrava Sibiului:
moara din Dăbîca, regiunea Hunedoara.

Die erste im Freilichtmuseum aufgebaute Einheit:
Mühle von Dăbîca, Region Hunedoara.

Artă, Secția de arhitectură și sistematizare a orașului Sibiu și Direcția Apelor Olt-Jiu. În ședință a fost dezbătut un larg cerc de probleme, care au fost analizate din punct de vedere teoretic, trăgîndu-se învățăminte practice, aplicative pentru organizarea în continuare a muzeului din Sibiu. Pe baza studierii detaliate a terenului și în urma dezbaterilor din ședință s-au adus unele îmbunătățiri în circuitul și gruparea sectoarelor tematice, rezultate din confruntarea planului de organizare cu condițiile oferite de teren.

Cercetările din anul 1963 au urmărit același scop: identificarea de noi unități, ținîndu-se seamă de starea și situația specifică a fiecărei categorii de materiale și dîndu-se prioritate zonelor etnografice în care se impun acțiuni de salvare mai urgente. Expediția din zona Sebeș—Orăștie Hunedoara, în satele de pe văile Pianului, Sibișelului, Cugirului, Grădiștei și Cincișului, cît și cele de scurtă durată în zona Sibiului, au dat informații inedite cu privire la unele instalații din domeniul alimentar, identificîndu-se unități

Museums mit den Gegebenheiten des Geländes verglichen hatte.

Die Forschungen des Jahres 1963 verfolgten dasselbe Ziel: die Feststellung von neuen Einheiten. Dabei beachtete man den besonderen Zustand jeder Kategorie von Werkzeugen und Anlagen und gab den Vorzug jenen ethnographischen Zonen, wo sich dringende Rettungsaktionen empfahlen. Die Gelfandeforschungen in der Zone Mühlbach (Sebeș) — Broos (Orăștie) — Hunedoara, in die Dörfer des Pian-, Sibișel-, Cugir-, Grădiștea- und Cinciștales, dann die kurzen Fahrten in die Zone Hermannstadt erbrachten neue Daten über einige Anlagen zur Verarbeitung von Nahrungsmitteln; wichtige Einheiten konnten festgestellt werden (z. B. die Mühle in Dăbîca aus dem Jahre 1848, die Ölmühle mit Kollergang aus Orăștioara, die Walkmühle mit Stampfen aus Rod usw.)

Für das Jahr 1963 soll der Ankauf von 9 Einheiten erwähnt werden (die Schiffsmühle von Lucăcești, Region Maramureș, die Mühle von Dăbîca, die Ölmühle von Orăș-

importante (de exemplu moara din Dăbîca, datată 1848, uleiul cu canal circular din Orăștioara, puia de haine, cu bătaie verticală, de la Rod etc.).

Anul 1963 se remarcă prin 9 unități achiziționate (moara plutitoare din Lucăcești, regiunea Maramureș, moara din Dăbîca și puia de ulei din Orăștioara, regiunea Hunedoara, joagărul din Gura Rîului, regiunea Brașov, puia de haine de la Rod, regiunea Brașov, moara de mînă din Bumbiești, teascul de ulei din Racovița, regiunea Argeș, puia de ulei și haine din Tălmăcel, regiunea Brașov și podul plutitor din Porcești, regiunea Brașov), pentru care s-a întocmit documentația tehnică și științifică prealabilă.

În elaborarea planului tematic detaliat și a celui de expunere, întocmite cu concursul întregului colectiv al Secției de etnografie și artă populară a Muzeului Brukenthal, în anul 1964, s-a ținut seama de recomandările organelor superioare, de obiectivele pe care și le pune în față muzeul și de felul în care ele ar putea fi materializate pe teren, grupîndu-se exponatele în patru sectoare, după destinația pe care o au în complexul vieții economico-sociale.

Planul tematic și de expunere a servit la întocmirea unei ample documentații cuprinzînd planul de sistematizare a terenului și studiul tehnico-economic pentru toate lucrările de amenajare. Această lucrare a fost efectuată cu sprijinul Direcției Apelor Olt-Jiu și a Întreprinderii de electricitate din Sibiu.

Cercetările cu caracter expediționar întreprinse în nordul Dobrogei, în Moldova și pe valea Gurghiului, cît și cercetările de scurtă durată, în colective mici, din Munții Apuseni, valea Buzăului etc., au consemnat în sute de fișe, date cu privire la situația instalațiilor tehnice populare din aceste regiuni ducînd la identificarea unor noi unități (de exemplu mori de vînt din Enisala, Dunavăț, Frecăței, regiunea Dobrogea, moară de apă din Orșova, raionul Reghin etc.).

La achiziții se adaugă două unități (**moara** plutitoare din Munteni [pe Olt], regiunea Argeș și moara de apă din Orșova, raionul Reghin, regiunea Mureș-Autonomă maghiară).

Anul 1964 marchează primele unități reconstruite pe terenul muzeului din Dumbrava

tioara, Region Hunedoara, die Sägemühle von Gura Rîului, Region Brașov, die Walke von Rod, Rayon Sibiu, die Handmühle von Bumbiești, die Ölpreste von Racovița, Region Argeș, die Ölmühle und Walkmühle von Tălmăcel, Region Brașov und die Fähre von Porcești, Region Brașov), für die man die notwendige technische und wissenschaftliche Dokumentation ausführte. Die genaue Thematik und der Ausstellungsplan dieses Freilichtmuseums, die beide 1964 unter Mitwirkung des ganzen Kollektivs der Volkskunde- und Volkskunstabteilung des Brukenthalmuseums ausgearbeitet wurden, berücksichtigten die Weisungen der übergeordneten Organe, die Zielsetzungen des Museums und die Art, wie diese im Gelände verwirklicht werden könnten. Die Exponate wurden auf Grund der Bestimmung, die sie im sozialwirtschaftlichen Leben erfüllen, in vier Sektoren gegliedert.

Auf Grund der Thematik und des Ausstellungsplans wurde ein vollständiger Entwurf ausgearbeitet, der einerseits den Aufbauplan des Museums, andererseits genaue Bestimmungen für die Ausführung der technischen Hilfsarbeiten enthielt. Diese Arbeit war mit Hilfe der Direktion der Wasserläufe Alt-Schil und des Elektrizitätswerks von Hermannstadt ausgeführt worden.

Die Geländeforschungen in der Norddobrobrudscha (Dobrogea), der Moldau, dem Gurghiutal sowie die kurzfristeten Forschungen kleiner Kollektive in den Westkarpaten (Munții Apuseni), im Buzăutal usw. brachten wertvolle Angaben über den Stand der bäuerlichen technischen Anlagen in diesen Regionen und führten zur Identifizierung neuer Einheiten (z. B. der Windmühlen in Enisala, Dunavăț, Frecăței, Region Dobrogea, der Wassermühle in Orșova, Rayon Reghin usw.).

Gleichzeitig wurden zwei weitere Einheiten für das Museum angekauft (die Schiffsmühle aus Munteni am Alt, Region Argeș, und die Wassermühle aus Orșova, Rayon Reghin, Mureș—Ungarische Autonome Region).

Im Jahre 1964 werden die ersten Anlagen auf dem Gelände des Museums im Jungen Wald aufgebaut: die Mühle von Dăbîca, Region Hunedoara, die Schiffsmühle von Munteni, Region Argeș, die Sägemühle aus Gura Rîului, Region Brașov, die Walkmühle

Detaliu din interiorul morii din Dăbâca, regiunea Hunedoara — fruntarul datat 1848.

Schnitzwerk in der Mühle von Dăbâca mit dem Baujahr 1848.

Sibiului: moara din Dăbâca, regiunea Hunedoara, moara plutitoare din Munteni, regiunea Argeș, joagărul din Gura Râului, regiunea Brașov, piua de haine din Rod, regiunea Brașov, teascul de boștinar din Sebeș, regiunea Brașov.

Pentru completarea evidenței instalațiilor s-a întocmit, tipărit și lansat prin C.S.C.A., în întreaga țară, un chestionar special privind meșteșugurile și instalațiile tehnice populare, chestionar care a scos în evidență noi și interesante date.

Ca acțiuni mai importante, în anul 1965, pot fi menționate cercetările expediționare pe valea Dîmboviței (în asociație cu muzeele din Ploiești, Brașov, Bran, Tîrgoviște, Golești), apoi în zona Gorjului (cu colaborarea unui cercetător de la Institutul de studii sud-est europene), în Munții Apuseni (cu colaborarea unui specialist de la Muzeul Etnografic al Transilvaniei) și în Banat (cu colaborarea unui specialist de la Muzeul Regional al Banatului). Aceste cercetări au dus la identificarea și selecționarea unor unități pentru di-

aus Rod, Region Brașov, die Wachstreberpresse aus Sebeș, Region Brașov.

Zur Evidenzhaltung der Einrichtungen wurde ein besonderer Fragebogen für Gewerbe und bäuerliche technische Anlagen zusammengestellt, gedruckt und vom Staatskomitee für Kultur und Kunst (C.S.C.A.) im ganzen Land verteilt; er hat neue und wertvolle Daten zutage gefördert.

Als wichtige Unternehmungen des Jahres 1965 können noch die Geländeforschungen im Dîmbovița-Tal (im Verein mit den Museen von Ploiești, Kronstadt [Brașov], Bran, Tîrgoviște, Golești), dann in der Zone Gorj (in Zusammenarbeit mit einem Forscher des Institutes für Südosteuropäische Studien), in den Westkarpaten (in Zusammenarbeit mit einem Fachmann des Siebenbürgischen Volkskundemuseums) und im Banat (unter Mitwirkung eines Fachmanns des Banater Regionsmuseums) genannt werden. Diese Forschungen ließen zur Auswahl einige Einheiten für verschiedene Sektoren des Museums feststellen und auswählen (z. B. ein Kelterhaus aus Bălănești—Gorj, eine Löffel-

ferite sectoare ale muzeului (de exemplu crămă din Bălănești-Gorj, moară cu trei ciuturi din Arcani, aceeași zonă, descoperite în anul 1962, șteamp de aur cu 12 săgeți — Munții Apuseni, atelier de fierar din regiunea Ploiești etc.).

Cu cele șase unități achiziționate în 1965 (dârstă din Moeciu, uleiniță cu construcție — Grid, crămă — Bălănești, șteamp de aur — Munții Apuseni, moară de vânt — Enisala, moară cu 3 ciuturi — Arcani), numărul total al unităților mari și mici achiziționate pentru noul muzeu se ridică la 22, iar cele șase unități reconstruite în cursul anului 1965 (piua de ulei și haine din Tălmăcel, moara de apă din Orșova, casa podarului din Porcești, moara plutitoare din Lucăcești, moara cu trei ciuturi din Arcani, teascul de ulei din Racovița) completează îndeosebi numărul exponatelor de la sectorul reprezentând instalațiile tehnice pentru scopuri alimentare.

Lucrările de amenajare a terenului au continuat în 1965 soldându-se cu crearea unor alei de acces la unități și îngrădirea parțială a terenului pe o lungime de cca 1500 m.l., pe latura orientată spre sud, de-a lungul arterei celei mai circulante.

Acțiunile prevăzute în planul pe anul 1966 (identificări, achiziții, reconstrucții, amenajări de teren), între care cităm o serie de noi unități, cum ar fi: moara cu dube din Fînațe, regiunea Crișana, uleinița din Arbore, regiunea Suceava, văiala din Prigor, regiunea Banat, atelierul de fierar din Mănești, regiunea Ploiești etc.) sînt menite să ducă la conturarea și darea în funcțiune a primei părți a muzeului în toamna acestui an.

radmühle mit drei Steinpaaren aus Arcani—Gorj, die schon 1962 entdeckt wurde, und die Pochmühle mit 12 Stampfern aus dem Erzgebirge, eine Schmiede aus der Region Ploiești usw.).

Mit den 6 Einheiten, die im Jahre 1965 angeschafft wurden (Walkmühle—Moeciu, Ölmühle — Grid, Kelterhaus — Bălănești, Pochmühle — Erzgebirge [Munții Apuseni], Windmühle — Enisala, Löffelradmühle — Arcani) steigt die Gesamtzahl der großen und kleineren Einheiten, die für das Museum erworben wurden, auf 22; die 6 Einheiten, die im Laufe des Jahres 1965 wiederaufgebaut wurden (Ölmühle und Walkmühle aus Tălmăcel, die Wassermühle aus Orșova, das Haus des Fährmanns aus Porcești, die Schiffsmühle aus Lucăcești, Löffelradmühle aus Arcani, die Ölprese aus Racovița) vervollständigen insbesondere die Zahl der Einheiten im Ernährungssektor.

Die Arbeiten zur Herrichtung des Geländes wurden im Jahre 1965 fortgesetzt und führten zur Anlage von Zugangswegen und zur teilweisen Einzäunung der Südseite des Geländes in einer Länge von 1500 m.

Die Arbeiten, die der Plan für das Jahr 1966 vorsieht, sind Auswahl, Ankäufe und Wiederaufbau weiterer Einheiten, Herrichtung des Geländes. Wir nennen eine Reihe neuer Einheiten, darunter die Mühle und Tuchwalke von Fînațe, Region Crișana, die Ölmühle von Arbore, Region Suceava, die Walke aus Prigor, Region Banat, die Schmiede von Mănești, Region Ploiești usw. Diese Arbeiten ermöglichen es, daß der erste Teil des Museums feste Umrisse erhält und im Herbst dieses Jahres seiner Bestimmung übergeben wird.